

umor și satiră

ABONAMENTUL:

Pe an Lei 36.—
 Pe 1/2 an » 20.—
 Pe 1/4 an » 10.—

Redactor: TEPELUȘ
 Redacția și administrația:
 SĂLIȘTE (jud. Sibiu)

Anunțurile se primesc după în-
 voială.
 Prețul unui exemplar 2 lei.

Răvașul zilei.

Când în faptul dimineții ciocârlia 'naltă cântul
 Calde raze de lumină au îmbrățișat pământul
 Iar covorul de mătase presărat cu mii de flori
 Soarbe cu nesăț căldura revărsatului de zori,
 Cântă mierlele 'n răchită iar cât ține cărăruia
 Vezi zorind către ogoare vecinicii 'nfrățiți cu glia.

Vin fetițe sprintenele, cari sub mândrul comănac
 Au luciri de voluptate 'n ochisorii lor de drac
 Și gurițele sunt roabe răsetelor argintii
 Când se 'ntrec în drum flăcăii la povești cu ghidușii,
 Vin în urmă plivitoare, povestind de-al lumii val
 Iar în marginea pădurii sună doina din caval.

Plin e câmpul de viață iar sub razele de soare
 Se întrec în porumbiște prășitori și prășitoare,
 Unul își ascute coasa, alții 'mprăștie pologuri,
 Dincolo zoresc flăcăii ca s'adune fână 'n stoguri,
 De căldură bobul prinde rod în spicul aurit,
 Ici și colo plivitoare au gătat cu-al lor plivit.

Pretutindeni vezi iubirea pe figurile lor blânde.
 Toți muncesc ca să adune hrana gurilor flămânde.

Preamărind Dumnezeirea nepătrunsă și divină
 Te întorci tăcut spre casă, iar ființa-ți este plină
 De o vraje ne 'nțeleasă, de un dor nebun de pace
 Și invidiezi pe aceice în colibe sărace
 De-azi pe mâine își duc traiul liniștit și așezat,
 Respectând a țării lege și-având frică de păcat.

În chilia ta pe gânduri cazi în dulce reverie,
 Înainte-ți stă condeiul, fila albă de hârtie,
 Însă tu preferi gazeta proaspătă din București,
 Ți-arunci ochii peste titluri, ici și colo te oprești,
 Altă lume simți că 'n suflet pe încetul se strecoară,

Parcă toată răutatea astor lumi te impresoară;
 Când cetești că liberalii și acuma-s la ciolan
 Și tiparul foii 'ți pare că miroase-a șobolan.

Țărăniștii fac la planuri, de-alte lucruri nu le pasă,
 Mai presus de-al țării bine ei pretind lupta de clasă,
 Țara geme iar scumpetea a ajuns îngrozitoare
 Făr' să-i pese că valuta are gust să se coboare,
 Biruri noi Vintilă strigă iar în cioareci și suman
 Generalul vrea puterea pentru el și-Argetoian.

Văitoianu 'n decorații scaldă azi toți partizanii,
 Cosma jalnic își croește drumul pentru despărțanii
 Pela Iași Georgetel Mărzescu pregătește 'n cet terenul
 Duca nevoind să scape de-astădată nici el trenul
 Bate toba la Moldova și la Râmnic să se știe
 Căci doar lui i se cuvine acces la prezenție,
 Conu-Alecu își preumblă prin nămol de cură trupul
 Bătând șeaua să priceapă și Ionel cum stă șurubul
 Partizanii 'n loc să facă «Tabu» șefului suprem
 Ca la cort se ceartă astăzi și ca un etern blestem
 Ce plutește peste capul ăstui fatalist partid
 Toți cer ca să-i introducă ori la troacă ori la blid.

De Vintilă scrie foaia c'a plecat spre a predă
 Toată bogăția țării celui ce mai mult va da,
 De Moșoi că dă agape la Suzana în grădină
 Iar de Nistor că acuma a ajuns cu gușa plină...
 Le cetești și te 'nfioară tot noianul de păcate,
 Bițe frâne, de-azi pe mâne în ce mâni ați fost lăsate!
 Biruri grele pe de-oparte iar pe de-alta jaf, risipă,
 Desgustat arunci gazeta, simți cum în aceia clipă
 Sufletul din nou să cere în apropierea glii
 Să-l adoarmă 'n dulce farmec rugăciunea ciocârliei.

TEPELUȘ.

Expresia impresiilor

— dela Congresul Ligii Culturale. —

Cântecule amintirilor din călătorie.

XV.

Pe vapor.

După ce în prima seară
Amiralul ne plimbară
Cu-a lui splendidă fregată,
Dunărea, cât e de lată,
Ne-așezăm acum cu toții
Iar la posturi mateloții
Ung mașini, pornesc motoare
Spre a fi gata de plecare.

XVI.

Dela proră la cabine,
De pe bord pe la mașine
Cercetam în lung și 'n lat
Vasul supra încărcat;
Un signal, apoi vaporul
O porni cu binișorul
'n largul Dunării albastre
Ducând visurile noastre.

XVII.

Unii, cari erau pe bôrd
Nu prea cădeau de acord
Dacă-i Dunărea cu sare
Ori de face „rău de mare”,
Alții admirau cu-extaz
Cum talaz după talaz
Se izbea pe îndelete
De-al vaporului perete;
Domnul Iorga povestea
Cum e Constituția
Care încă n'are coadă
Și că 'njuru' ei se 'noadă
Astăzi iar al cozii crez,
Chiar și Calipso Botez
Spune că ne dăm pierzării
Flindcă-i mancă legea țării.

Cică pentru punctul cozii,
Fie-care cum i-e solzii
A vorbit cu mult elan:
Duca, Mărzescu, Brătian
Lupu, Stere, Mihalache,
Vaida, Măniu, făr' să scape
Din vedere comentarea...
Ca s'aprobe Adunarea

XVIII.

De a lui Cotenescu glume
Lumea-l asculta minune
Când de „potop” ori de „Adam”
Când de „verb”, de „Brâncovean”,
După el venea poporul
Încât s'apleca vaporul.

Jos stau cei „tiribombești”
Rasfoind prin „Bujorești”
Și de orice păginiță
Se plătia câte-o litruță

Și așa din cadră 'n cadră
Litrele s'au strâns în vadră.

XIX.

La Ismail.

Cu fanfare și vapoare
Cu drapele ca nchinare
Ne-au primit Ismailenii
Căci din vremuri de be'enii
Smil-ul vechiu basarabean
Făurit de-un moldovean
A fost brav oraș român,
Nu purta atunci la sân
Pe-atâți „Șmili” și „Șloimi” ca azi
Hrăpăreți și cumularzi.

După ce am vizitat
Ismailu 'n lung și 'n lat
Ne-am strâns seara la un loc
Iar al inimilor foc
S'a aprins când cele mii
De țărani și de coplii
Ascul-au mândra cântare
Și frumoasa cuvântare,
Cuvântată ca'n poveste
De acela care este
Astăzi Regele gândirii
Și părintele iubirii.

XX.

La Reni

Dela Ismail la Reni
Povestind din alte vremi
Am ajuns cu diag și dor
Și-acolo lângă vapor
Un preot grăit-a rar
Graul celui cronicar
Un logos frumos și-ales
Răspicat și înțeles,
Două trei cântări și-apoi
O pornim iară 'napoi.

XXI.

La Tulcea.

În orașul de pescari
Au venit și mici și mari,
Dragoste și voe bună,
Câteva cântări, o glumă
Și un sfat, apoi cei frați
O porniră spre Galați.

XXII.

Înapoi spre Galați.

Cum se legăna vaporul
Jos se pregătia cu zorul
Un raport pe melodie
Spus de-o gingașe dudue
Chiar acolo pe vapor
Cam în felul următor:

Diui Iorga.

Între noi e pe vapor
Al gândirii Domnitor
Și-am dori ca să-i vorbim
Și 'n cântec să-i mulțumim
Pentru tot ce el ne spune
Din a sa înțelepciune.
La această sărbătoare
I-i aducem închinare
I-l cinștim și i-l iubim
Cu credință o să i fim,
Domnul Iorga să trăiască
Pentru țara românească.

Corului Ligii.

Corul Ligii minunat
El pe toți a revoltat
Nu e om pe-acest vapor
Să nu-i ducă mâine dor
De s-o găsi cineva
Să nu zică tot așa
El și-a căpăta beleă
Să-l înghită Dunărea.

Corului din Săliște.

La congres am invitat
Și un cor adevărat.
Săliștenii au primit
Și cu drag ei au venit
Însă ei s'au prezentat
Cum a fost mai minunat;
Mărinuța cu glas dulce
Când o-uzi nu te-ai mai duce
Și ca Miha dirijor
Nu găsești așa ușor.

Secției Ligii Galați.

Secția Ligii Galați
Le-a făcut pe toate „marți”
Domnul Scurtu președinte
Le-a luat la toți 'nainte
În a sa prezidenție
Dumnezeu mulți ani să-l ție.
Iară Toni secretar
A fost mândrul nostru far
El din vreme s'a 'ngrijit
Și bine ne-a mai primit
Cu flori multe și urale
Și șezători culturale.
El pe toți ne-a menajat
Doar pe el s'a neglijat.
Ne-a purtat și cu vaporul,
Mult o să-i mai ducem dorul
Să trăiască să 'nflorească!
Să ne mai călătorească
Într'o zi de sărbătoare
Să ne plimbe și pe mare,
Într'o zi frumoasă, bună
Să ne ducă și prin lună
Și 'ntr'o zi mare și sfântă
Să ne cheme și la nuntă.

Părintelui Cotenescu.

La congresul din Galați
Am avut și mici prelați
Cotenescu s-a purtat
Ca mirean adevărat.
Ne-a cântat, a făcut glume
Și ne-a povestit din lume
Mai alunecând un strop
Sa trezit și prin „potop”
Pe ligiștii liniștiți
I-a lăsat cam zăpăciți
Și pe urm'a răgușit
Ca și un metropolit;
Părintele Cotenese
Să mai vie pe la congrese!

Coanei Țița Pavelescu.

Coana Țița la „Central”
A plecat n'avea habar
Dar apoi s-a înturnat.
Tot poporu-i încântat.
Pe vapor ea cât a stat
A dat gata un ciorap.
Și mai stând și pe la ușe
A dat gata și-o mânăse.
Coana Țița-i inimoasă
Ea s'așează 'ntâi la masă.
Cu stomacul garnisit,
Vai de ceice au privit
Că la urmă a 'nghitit,
Un bătrân izrzelit.

După congres.

Săliștenii încântați
De congresul din Galați
Vor visa adeseori
Ale Ligii sărbători
Și vor crede 'n visul lor
Că să leagă'n vapor.
Multe ofturi vor porni
Cătră apa Dunării.
Gânduri dulci cu dor febril
Până pe la Ismail.
Doruri multe de departe
La Săliște s-or abate.
In pașiștea luncilor
Și la umbra nucilor
Fetele 'nșirând alțița
Vor vorbi de coana Țița
Și uitând de toți lonii
Vor vorbi numai de Țoni
Iar flăcăii noști voinici
Vor visa numai Florici.

Inapoi spre casă.**XXIII.**

Când ziua se 'ngâna spre noapte
Și luna începuse blânde șoapte
Noi părăsim vaporul visători
Iar în Galați pân' pe la cântători
Am stat cu toții la un bun rămas
Iar Bucurel cu dulce glas
Cânta în liniștea seninului de vară
„Luceafăr blând, coboară coboară”
Apoi conduși de razele de lună
Printre regrete o strângere de mână
Și dup'un ultim cald „la revedere”
Ne despărțim în noaptea de mistere.

XXIV.

In vagonul regăsit
Toți s'au pus pe povestit
Și 'n poveste 'n jos și 'n sus.
Pân la Câmpina i-au dus
Iar de acolo, ca 'n povești
Iau întors la București.
Dup' o noapte de așteptare
Ne-au pus iară în mișcare
Pela Vâlcea și Căineni
Printre dealuri și poeni
Printre aventuri și chinuri
Am ajuns iar la căminuri.

Din târg.

Se întoarce Ion dela târg cu
traista 'n băț. „Cei loane, n'ai
cumpărat nimica”, îl întrebă vecinul său. Nu vecine! „N'am
găsit boi cari să mi se potrivească mie”.

Ultima oră

Mișcarea fascistă a calicilor a luat proporții grave. — Situația e tulbură. — Înaintarea. — Luptele de baterii. — Capitularia. — Noul guvern.

Ultimele evenimente politice au fost atât de tulburi încât toți cetățorii Calicului din România mare și de peste hotare așteptau îngrijorați limpezirea lucrurilor.

Se știa că o puternică grupare fascistă era pregătită de atac.

Inarmați cu o poftă de calibrul 16 din uzinele stomacului și cu o sete modernă sistem Krupp care svântă pământul, această grupă a pornit să ia cu asalt reduta Foței, situată la defileul Cotei «7 dimineața».

După un formidabil foc și după o luptă piept la piept, insurgenților le-a reușit să înfrângă rezistența dușmanului, capturând 10 baterii grele de sticle și sifoane, o mare pradă păstravă de războiu, miei la frigare și alte materiale.

Guvernamentalii s'au predat. Insurgenții au mai capturat ulterior încă multe baterii grele. Trupa a fost ocupată toată noaptea cu golirea paharelor, căzute pradă de război.

Fasciștii calici au format guvernul, — care e compus și din elemente de opoziție acestei mișcări, — în felul următor:

Prezidiu: Dr. Soră

Interne: L. Roșca

Externe: Dr. Cup

Culte și obstrucție publică N. Răchișan.

Domenii: A. Tâmpănar

Ocrotiri sociale; P. Dascălul

Războiu: Monu Bratu.

Finanțe: Const. Țintea.

Industria și com.: Ionel Manta.

Arte: Candid Bârsan.

Comunicații (adinter.) M. Bratu.

Poștă și telegraf: Ion Iuga

Lucrări publice: Străulea Pavel.

Noul guvern încă nu e deplin stăpân pe situație. Situația limpede e încă tulbură.

Se așteaptă noi evenimente.

Se zice, dar nu se face...

Se zice că un preot din Sibiu ar fi cununat niște credincioși în sala dela «Unicum», — care n'a fost croită să fie biserică, — în odăjdii bisericăști, după toată regula cununiei, dar nu și

după regula canoanelor.

Se zice, — dar nu se face.

*

Se zice că părintele din Galeș a apostrofat pe membrii Casei de lectură cu epitetul de «bolșevici», turnând astfel undelelemn peste foc...

Se zice, — dar nu se face.

*

Se zice că într'o seară măritată cu dimineața, babu Ion Iuga, — după ce și-a căutat un ceas pardesiul, — a constatat la urmă că e pe el.

Se zice, — dar nu se face.

*

Se zice că ambasadorul republicii Țișița nu vrea să recunoască noul guvern al Calicului până la regularea chestiei despăgubirilor de... păstravi, cu toate că acest guvern e recunoscut de toți cetățorii Calicului.

Se zice, — dar nu se face.

Partea oficioasă

*Comunicări de interes general.
Concurse și altele tot oficioase.*

Publicațiune.

No. 10—1925.

Se aduce la cunoștința Calicilor mai bogați — că la conscrierea dărilor și impozitelor — să declare numai ceea ce au câștigat pe cale cinstită adevărată să nu declare nimic. Restul câștigat prin înșelătorii să-l acopere. VINTILISTRU.

Curentare.

No. 7X7—1933.

Preotul Capelan — care beat — a fost aruncat afară din veranda dela Fritzojka — să se anunțe la noi — că am prins firul și actete conspiratorilor și-i dăm în mână să-i poată improcesua. JUDECĂTORESCU m. p.

Concurs.

No. 00—1933.

Se licitează o cărciumă. Cine doarește să-i fie patron trebuie să intre în societatea antialcoolicilor, dar să îndemne pe alții să bea. CĂRCIU-MĂRESCU m. p.

Publicațiune.

No. 25—1925.

Am deschis un atelier — astronomic! In acest atelier poți vedea stele «verzi», la diferite ocazii când își se aplică oceanul, — dar nu la ochi — ci la fălci. Tot aci se capătă alifie — contra mâncării de limbă. Apoi se mai capătă balsam — pentru ghețe cari te «strâng». IONIȚA & Comp. Șuster-pec-zidar.

Sus Marcule!

Hai Marcule, Nicolae
 Pune-ți laba la bătaie
 Și prin Pui s'aprinzi văpaie
 Că de când n'ai mai venit
 Oamenii s'au calicit.
 Să te-oprești Marcule 'n piață,
 La hodega coteneață,
 Și pe crășmar Tocoloață,
 Să-l joci sârba și bătuța,
 Și-apoi să-l atingi cu băta,
 Ori să-l joci într'un picior,
 Știi tu „sârba popilor”
 Că 'n galantar de privești,
 Vezi inscripții ungurești,
 Iar de zici să le ia jos,
 Să uită morocănos,
 Că-l apără amici buni,
 Cari sunt la transgresiuni.
 Cari de oficiu nu 'ntreabă
 Ci șed toți lângă tarabă.
 Și joacă-i apoi în ciur,
 Cu crășmarul «Hușufur»,
 Că dânsul e cam sfătos
 Cu domnii ce-i fac frumos
 Și i-a cam crescut cornița,
 Lui tăicuța Niculița,
 Cari trebuiesc rătezate,
 Ca să 'nvețe și el carte,
 Cu oamenii să se poarte.
 Dacăi beut cumva sprîțul
 Plătești de te ia sughițul
 Făina și cucuruzul,

Sunt mai scumpe ca la Ițul
 Că Ițig al lui ortac,
 Li cere perțent urcat
 Și-ori-ce marfă cumpărată,
 El o dă deci pipărată.
 Dintre oaspeți are mila,
 Numai cătră bietul Ghila,
 Că el tot ce-agonisește,
 Cula îi chivernisește
 Li cânt' apoi gramafonul
 Ca să nu-l cuprindă somnul,
 Tot „ceardașuri” ungurești,
 De-ți vine să 'nebunești.
 Iar când e puțin cam beat
 Îl duce de-l pune 'n pat,
 Ține-apoi și „țiturele”
 Știi de cele mitite
 Care cântă „cucuruz”
 Să facă negoț cu «Fuss»!
 Ori apoi cu „Abraham”,
 Să se facă «barosan»
 Și cum a fost la marină,
 Bere-a o ține 'n fântână,
 Unde nu stau crocodilii,
 Ca să-și piardă mușterii,
 E ocoș ca un balaur,
 Și-ți arată dinți de aur,
 Dinți frumoși ca edera,
 Aduși din America.
 Dar tu Marcule îi tare
 Și să-l joci în ziua mare,
 De curele să-l apuci

Și-'n Vâlcele să-l arunci,
 Căci „gheșefruri” de-ale lui,
 Nu ne trebuie la Pui!
 Dina, dina, măi Martine,
 Fă un pont și joacă bine, —
 Să rădem și noi un pic,
 De crășmarul «Ciriplic»

Dina dina Niculaie.
 Ți-ar da domnul băcăraie
 De-ar avea precum nu are:
 Untură, făină, sare
 Și pe cum are din plin
 Apă în râul Cibin...

Dară... te cunoaște domnul,
 Ca pe fata marc somnul.
 Și știu ursule, că joci
 Pe bogăți și sârântoci,
 Și pe domni, ca pe țigani
 Pe nimic, — nu pentru bani.

Deci halaripu parpangel
 Ia-o neică 'n cetinel,
 Și te mișcă din Saliște,
 Ferui roșu laba-ți piște,
 Hai, mai iute Niculaie
 C'o scăpat Noe din nae
 Dobitoacele turbate
 Cari fac lucruri neiertate
 Ziua satele colindă
 Noaptea poposesc prin tindă
 La cucoane, cari țin tare,
 Ca sunt neam de vița mare.
 Niculaie pui băiat
 Imblă din oraș în sat
 Și unde îi întâlnești
 — Nu te spure cine ești, —
 Ci ia-mi-i frumos de chică
 Și mi-i joacă fără frică
 Să învețe geografia,
 Că nu suntem în Turcia,
 Ci în țară românească
 Scrisă 'n legea creștinească...

Halaripu, sai în sus
 Și te gată iar de 'sus
 Uită-te în jurul tău
 Niculaie puiul meu,
 Vei găsi fete de popă
 Cu călcăiele de-o schiopă,
 Și feciori de protopopi
 Nasu 'n vânt, — picioare 'n gropi.
 Cari se rād de Dumnezeu
 Bātu-i-ar fi ceasul rău.
 C'au mâncat prescura sfântă
 Și-acum tot de mândre cântă.
 Scutură-i pân' vor crepa,
 Prescura 'napoi vor, da,
 Căci pariții lor îndeamnă
 Proștii se pună pomeană
 Iar copiii cele daruri
 Le papă cu «Mușe» 'n baruri,
 Iar bani de pe masluri sacre
 Li dau pe pitule acre.

Prinde-i Nicolae 'n joc
Să le sară pe nas foc
Că de-aceea nu-s bucate
Și-i atâta răutate,
Că popii fac rugă cu sacu
Iar copiii lor pe dracu.

Popa spune: să bem apă,
Dar el ca un țap se 'mbată,
Preuteasa se iubește,
Fata se sulemenește
Iar feciorul chefuliește.

Stan Vorbălungă despre ieftinirea vieții.

Guvernul și-a pus în gând, cu ori ce preț, chiar și cu prețul căderii sale, — să ieftinească viața. A început deci a ieftini întâi chibritele dela 50 banicutișala 75. Sarea dela un leu la unu și jumă-mătate chilogramul. Grăul l'a ieftinit dela 30 mii lei vagonul la 45 mii. Prețul tutunului l'a scăzut în sus cu câte 100 procente. Calatoria pe caile ferate a ieftini-t-o iarăși deantoarșele.

Care va să zică guvernul înțelege se ieftinească traiul dar să scumpească toate mărfurile.

Cei nepricepuți, scărpi-nându-se după ureche, se vor întreba uluiți: cum să ieftinește viața, când ceiace servește spre susținerea vieții, se scumpește?

Așa numai idioții vor raționa. Căci mă rog, nici când guvernul n'a promis ieftinirea mărfurilor, ci ieftinirea vieții. Și-apoi, că s'a ținut de cuvânt o putem vedea chiar și cu ochii închiși. Ce-țiți numai cu atențiune ziarele și veți vedea câte de ieftina viața omului în Basarabia, în București și la drumul mare. Pentru câțiva go-

logani și-se cumpără viața c'un foc de armă, c'o împunsătură de cuțit, c'o lovitură de ciomag.

Și lumea se plânge, că-i viața scumpă. Ingrată și nerecunoscătoare lume.

Adevărul pe care și orbii îl pot vedea este deci că mărfurile se scumpească dar viața se ieftinește.

*

Speculanții și stărnarii aduceau până acum ca motiv al scumpirii traiului: scade-realeul.

Acum au o scuza și mai puternică. »Dacă statul a scumpit toate mărfurile din prăvalia sa, de ce să n'o facem și noi?« Și au toată dreptatea. Nu poți aștepta ca un speculant să nu țină cont de faptele guvernăntilor. El nu e altceva decât un imitator al fauritorilor de legi.

Numai cât statul își are motivul sau foarte ponderos în scumpirea materialelor.

Un politician, care și-a făcut din politica o meserie, care-i aduce câte ceva la chimir îmi explică astfel urcarea prețurilor din partea statului:

Prețul sarii l'a urcat din cauza, că sarea în vrajitorii însemnează săracie. Scum-pindu-se, oamenii n'or mai devesi-o în vrajitorii de anul nou, așa că pe mulți îi va scăpa din ghiarele ei.

Tutunul l'a scumpit din cauza prea deselor fumuri, cari puiază în creierul oamenilor, dar mai cu seama al fetelor, cari visează numai la măritat după prinți bogăți.

Prețul biletelor de tren l'a urcat pentru a-i feri de a ajunge prea de timpuriu pe cealaltă lume, unde e pace și îndestulare și ca nu cumva să le vină pofa într'o zi s'o șterpelească cu tren cu tot,

Precum vedeți statul, care de-aceia-i stat să se îngrijască de cetățenii lui, își are motivul pentrucă a scumpit mărfurile sale. Și să știe, că statul e un atât de bun gospodar, mai bun și mai priceput decât morarul, care vrând se scape de șoareci i-a dat foc morii.

Deci psssttt, guri de pe-tece! Nu mai cârțiți, că viața nu se ieftinește. Mai ieftină ca la noi, nu e nicăirea. I-a 'ncercați și eșiți noaptea în drumul mare, ca se vă convingeți!

I. Calapăr.

Intâmplări

călcate cu tiglăzăul.

Se 'ntâlnește Ion al Rusoaii cu Leana Marcului. Flăcăului de mult i-se puse ceva pe inimă, dar nu știa cum se-i descopere fetei păsul ce-l dorea.

— „Nu te preface tu Leano, că io știu...”

— „Ce știi nătărăule?”

— „Eu știu ceva, ce și tu știi și-aș vrea să-ți spun și ție, ca ca să vrei și tu să-mi spui.”

Fata văzū încercătura băiatului, dar nu i-se înmuia sufletul, ci-l luă și mai cu furca cea lungă.

— „Treanca fleanca de-ale tale!”

Flăcăul își văzū încercarea zădărnicită de încăpăținarea fetii. Vroia să rămână cel pușin cu fața curată și nespoită de rușine. Ingână printre dinți:

— „Io mă'nsoar tu Leano!”

— „Cu Dumnezeu”, răspunde fata.

— „Și știi pe cine iau?”

— „Pe cine-i vrea”, dădū Leana nepăsătoare din umeri.

— „N'ai ghicit” — răspunde Ion voios, ca și când și-ar fi răsbunat, — „că iau tocmai pe cine nu vreau!”

I. Calapăr.

Ce nu se poate?

Să vizitezi Săliștea și să nu te cutremure fiorii dragostei.

*

Să petreacă un unit c'un ortodox fără a face nițel con-fesionalism.

*

Să ai soacră și să ai pace 'n casă.

*

Să fii funcționar de stat și să te ajungi cu plata.

*

Să cetești Puiul Calicului și să spui că n'ai de ce râde.

*

Să fii crășmar și se fii con-ferințe în contra alcoolismului.

Mai ieftin ca ori unde.

Cine are poftă de salamă, să mănânce numai în restaurantul gării Sibiu. Gustoasă, ieftină ca acolo, nu afli în întreg Si-biuul. Două feliuțe mai groase cu ceva ca foiața de țigarete costă numai 15 Lei.

*

Cine vrea să-și cârpească o-brazul cu palme, să făcă cu-noștință cu polițiile noastre.

*

Cine vrea ca în căldurile verii să poarte ghiață 'n sân, să că-lătorească mult cu trenul sau cu căruța prin pădurile țării.

*

Cine are lipsă de corfe să pefească pe domnișoara Pițulă din Putrăgeni.

*

Cel mai bun leac în contra bătăturilor e, să scoți bilet de tren la ghișeurile din gările mai mari.

Vânzări și cumpă-rări fără bani.

Se vinde din mână liberă o fată în poziție bună. Adresa la moașa Curcubută.

*

O mașină de scărmanat lâna cu două pieptene și zece scăr-mânătoare. Adresa: Onu Pro-sutului pe hudița Cucului Nr. 13.

*

Cine are lipsă de pleavă, să se intereseze la societățile noas-tre filantropice Toate-magaziile sunt pline.

*

Se dă în arândă pe viață o

prăvălie în etate de 25 ani, unsă cu toate unsorile. Se poate des-chide ori când. Adresa la biroul de peșit.

*

Se cumpără o tocilă pentru ascuțitul limbilor cari prinși cu ocaua cea mică, tac ca porcu 'n cucuruz.

*

Se caută sore cumpărare o mașină de întinerit femei.

*

Aș cumpăra o grapă cu care să grap colții dintre partidele politice.

Informații se dau și să iau dela

„Boul Boilor”

întreprindere de baloane funebre.

Chip de ramă.

Cântece cu crâncițe.

Ochi și gură toate-s bune...
Doar și haina ți-o știi pune
Numai una-mi pare rău:
Că nu pot să fiu ai tău...

Adecă să am ertare
Eu bătrân, tu fată mare
Tu să fii a mea și-aș da
Cinci ani din viața mea.

I. Calapăr.

Din școală.

Invățătorul: Câte luni sunt de toate Toadere?

Elevul: Treisprezece luni și anume: dousprezece în Calenda-rul Calicului și una pe cer.

Povești cu ciucuri.

Se spune, — dar câte dracu nu se spune în țara noastră, — adecă se spune, că dacă ești nepotul cuiva, care numără ceva, poți ajunge cineva, Lucru foarte firesc. Căci, se spune, că sân-gele apă nu se face.

Eu unul nu văd nici un motiv de nemulțumire în aceasta spri-joană nepotistă.

Se luăm de pildă la un caz de privință, — pe nepotul unui prefect. Să zicem, că nepotul a rămas plugar în sat. Ori nu e mai cu cale, mai înțeleptesc lu-cru, ca din odrasla dela plug să facă un șef de birou, decât bie-tului prefect să i-se arunce me-reu vina că-i neam de țărănoiu?

Acest lucru stă față de toți oamenii mari. Lumea zilelor noastre e foarte pornită spre critică. Ori cum ai face ești luat la scăr-mâneală. Deci mai bine criticat, că ți-ai ridicat nepotul unde nu-i era locul, de cât să ți-se spună: neam de potlogar. Ai făcut cel puțin un bine: ți-ai căpățuit un nepot.

Că țara trage scurta? Nu te doară capul! E destul de dedată se suferă și învârteli nepotiste.

Ș-apoi nepotul, nu-i și el cetățean?

Din partea mea nepotismul e un act de recunoștință. Deci câți mai mulți nepoți, unde nu li-e locul!

*

S'a făcut un rămășag pe spinarea guvernului. Un alegător spunea, că guvernul actual trebuie să pice. Altul susținea că are să trăiască încă mulți ani. Cum termenul fixat era departe, martorii au hotărât ca prețul pariului să se plătească îndată, firește în beutură.

Și s'a beut până dimineața. Dar cum la masă erau guvernamentali și opoziționiști cearta n'a putut fi înlăturată.

După cum scădea vinul din pivnița crășmarului, creștea focul discuțiilor.

La urmă s'a ales: crășmarul cu parale, pentru ca să se adeverească zicala: »când doi se ceartă, al treilea câștigă.«

Dar s'a întâmplat la acest chef un lucru extraordinar de mare: un încarnat opoziționist a strigat pentru întâia oară: trăiască guvernul.

Motivul? L'au întrebat tovarășii.

— »Că mi-a ajutat să beau și cu odată de-a pochea«, — fu răspunsul cheflului.

Acum ori moare guvernul, ori trăiește, noi i-am mâncat pomana.

I. Calapăr.

Știri telegrafice.

Agenția: Tepeleș.

aduse în cârcă

de „Puiul Calicului“

Alba Iulia. Sub masca „Corporațiunii meseriașilor“ ovreimea cetății lui Mihaiu și-au petrecut cu ciardașuri și alte ofuri de pe pustă, de creșeai că sunt în Budapesta. Venind ploaia și ei fiind stăpâniți tuturor trăsurilor, s'au în-

cărcat în ele, lăsând pradă torentelor femeile și copiii. Comisarul Ionescu a intervenit pentru dame și pentru copiii, însă a fost bruscat de israeliții frați Simon, cari nu voiau să primească pe nimenea, afară de famielionul lor în trăsuri. Au lăsat femeile cu prunci mici în brațe în mijlocul drumului și ei au plecat lăfăindu-se în trăsuri. „Indrăsneala“ umanului comisar au scos din răbdarea grăsimii lor pe acești jidani, cari s'au dus la 11 noaptea la dl șef de poliție Bariș să se plângă. Domnul șef, spre a fi pe placul Ovrelor a amenințat cu transferarea pe corectul comisar iar jidanii se laudă la toată lumea cu trecerea care o au la poliție. — Apoi să ne mai mirăm că de ce le crește nasul..

Orlat. Scumpindu-se lemnele, statul a înființat în comună o vatră, la care se pot încălzi toate surorile de ocrotire. Bărbații nuse admit, numai când pot dovedi că sunt rude cu fondatorii.

Alba Iulia. Löw și cu Bauman au făcut un rămășag foarte îndrăsneț într'un plin restaurant al orașului. Conform acestui rămășag Bauman trebuia să stea în defensivă iar Löw să ia ofensiva. Cel din defensivă văzându-se încolțit de adversar, a pus mâna pe curpător spre a se apăra. Cel cu ofensiva a rămas cu câțiva dinți rupți.

Sofia Noul guvern, ca să-și arete prietenia față de România, care a luptat pentru neatarnarea Bulgariei la anul 1877—78, a lăsat se treacă peste graniță la noi nouă vagoane încărcate cu dovlecei și praz.

Săliște Cetățenii acestel frumoase comune lucră aspru ziua și noaptea, cu o râvnă vrednică de laudat la înființarea unei mari întreprinderi românești, boțezată: „Discordia“.

Sibiu. Zilele trecute a căzut o domnișoară de pe trotuar atât de rău, că și-a perdut pentru toată viața, ce au fetele mai scump.

Pui. Ar fi foarte logic din partea noilor credincioși ai legii „mozaice“ din plasa Pui, dacă ar face o listă de „subscripție“, iar cu sumele primite se contribuie, pentru a ajuta pe firma „Gulească“ & Comp. ca astfel să-și poată procura sărmana un „Camion“ mai mărișor, ca să nu fie silită a sol-

vi săptămânal o sumă considerabilă cărașului pentru transportarea lor la „Bodega“ din Ponor. La această listă ar putea contribui mai cu seamă pretenii Dsale Clein & Blum din Oh. de sub bolovan, deoarece pe-la dlor bolovanii, pardon vreau să zic gologoganii, au luat un avânt îmbucurător în timpurile din urmă... Dacă dlui Gulească nu-i v'a succede să-și procure acest „Camion“, proprietarul „bodegii“ din Ponor la o lună va fi absolut culpabil de „bancrută frauduloasă“!

Cluj. S'a dat ordin ca învățătorii cu începerea noului an școlar, adevă în 1 Septemvrie, să-și primească lefunle anticipative pe lunile: Iunie Iulie și August, ca colea prin Octomvrie, să poată și ei merge la băi.

Blonda Iulia. Orașul are de gând se ceară despăgubire dela toți participanții dela încoronare, pe motivul, că au înstrăinat mai mult decât jumătatea noroiului ducându-l pe ghețe. Redactorii Calicului sunt scoși de sub acuză, privind încoronarea numai dela poarta cetății, unde au fost opriți de un sergent, netiindu-le extrasele de botez în regulă.

Pui. Nuștiu ce poate avea lumea contra lui B. Tremurici locuitor pe str. Bisericii în Pui, de îl urește cu atâta inverșunare. Nici nu e mi are, căci suferă sărmanl de boala „Coliceii“, așa că nu i-se par ai fi oile acasă. Tremură bietul om în haina sa proprie, cu toate că nu e persoană periculoasă, deoarece nu poate face nimănu rău, nici în mod direct nici indirect. Cu toate-că dl. Trămurici B. nu cunoaște prea bine persoanele societății din jurul dumni-sale, însă cu toate acestea vecinic umblă după intrigi minciuniși basme neverosimile, nemai încăpând îndoială că nu este capabil de a reproduce alte fapte mai nobile. Să-i spunem însă și dlui cum spunem la mulți dintre aceia ce-i seamănă că dl B. Tremurici ar face mai bine se vadă „Bârna“ pe care o are în proprii săi ochi, cu atât mai bine, dacă crede că observația asta îl vizează direct pedânsul.

București. Apropiindu-se Sf. Ion (Sânzâienele) opțiția unită face mari pregătiri, pentru a surprinde pe dl Ioan Brătianu cu o serenadă.

„Cassa de păstrare“

Institut de credit și economii soc. anonimă

În SĂLIȘTE.

Sucursale: Miercurea, Orlat și Sebeșul-Săses.

Capital societar **Lei 2.000.000**—

Fond de rezervă „ **1.000.000**—

Depuneri spre fruct. „ **13.000.000**—

PRIMEȘTE depuneri spre fructificare fără anunț
— cu 5% dobândă, fără considerare la sumă. —

Depuneri pe lângă anunțul statutar cu 5½—6%.

Depuneri cu termen fix cu 6½—7% după mărimea

:- sumelor și durata termenului de plată. :-

:- **DAREA CĂTRĂ STAT O PLĂTEȘTE INSTITUTUL.** :-

UN MOTOR

în stare bună, 4 puteri, se află de vânzare la IOSIF POPA mecanic
.. .. SĂLIȘTE.

Hotel Boulevard Sibiu

aranjat modern, curat cu tot confortul, cu încălzire centrală și cu băi proprii.

Restaurant de cl I-a și

Cafenea elegantă.

Serviciu îngrijit. Prețuri moderate.

O bibliotecă întreagă

cu **20 lei**

„**Librăria Săteanului**“ din SIBIU str. Regina Maria 1, pentru a înlesni și celor mai fără dăre de mână procurarea de cărți bune cu bani puțini, a hotărât să grupeze o serie de 12 cărți, scrise de scriitori cu renume ca Dr. I. Lupaș, Volbură Poiană, Ilie Marin, Petrea Dascălul, Z. Sandu, P. Bota și alții, pe cari să le deie cu prețul de 20— Lei toate la un loc. (In suma aceasta se înțelege și — cheltuelile de poștă. —

Cele 12 cărți sunt următoarele

1. DR. I. LUPAȘ: „Constituție și Autonomie“ (studiu bisericesc)
2. Z. SANDU: „Al. Vlahuță“ (studiu biografic).
3. ILIE MARIN: „In seara de Crăciun“ (piesă de teatru)
4. V. POIANĂ „Amintiri din Copilărie“.
5. V. POIANĂ: „Noaptea învierii“ (teatru).
6. PETREA DASCĂLUL: „Între sat și oraș“ (schițe și nuvele).
7. I. BOTA: „Sub patrafir“ (nuvelă).
8. Cântec de vitejie (poezii).
9. Poezii alese din Eminescu.
10. Comoara copiilor (poezii pentru copii).
11. Poezii populare.
12. CHIMU: Țiganul la oraș (monolog și dialog).

Cine dorește să aibă aceste 12 cărți alese, e rugat SĂ TRIMITĂ PRIN MANDAT POȘTAL SUMA DE LEI 20— iar pe cuponul mandatului să scrie adresa exactă. După primirea banilor se vor expedia numai decât cărțile. Scrisorile și mandatele se vor adresa: „**Librăria Săteanului**“ Sibiu
:- Str. Regina Maria 1. :-

Cețiți, răspândiți și abonați „Cuvântul Poporului“

„ALBINA“

:- INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII :-

CENTRALA SIBIU.

Fondată la anul 1872.

Sucursale: Brașov, București, Cluj, Lugoj, Mediaș,
Târgul-Murăș, Timișoara, Sân-Mărtin.

Capital deplin vărsat **Lei 25,000,000**—

Fonduri de rezervă „ **16,000,000**—

Depuneri spre fruct. „ **256,000,000**—

Legături cu toate centrele din țară.

Lucrează direct cu cele mai mari bănci din America

— Are o secție specială pentru afacerile Americane. —

Jertfește anual sute de mii lei pentru

:- scopuri de binefacere și culturale :-

PRIMEȘTE depuneri spre fructificare fără anunț **cu 5% dobândă**, fără

— considerare la sumă. —

Pentru **depuneri cu termen fix** plătește

5½—7% după mărimea sumelor și durata termenelor de plată.

Darea către stat o plătește Institutul din al său.